ȘCOALA PUGILISMULUI AMATOR

- Despre arbitraje
- Cîteva puncte
- și o concluzie!

Marea și moderna sală de antrenament din Satul Olimpic, ca și Arena Mexico au fost în perioada J. O. adevărate școli pentru pugilismul amator mondial.

Fiecare lecție făcută la mănuși, fiecare repriză la sac, la punching-ball sau la coardă, fiecare meci oficial, au constituit tot atîtea lecții pentru cei dornici să învețe. Și, lucru demn de remarcat, întreaga delegație română s-a încadrat în această categorie. Au fost studiate, pe viu, metodele de antrenament ale boxerilor din diferite țări, s-au făcut comparații, s-au reținut elemente prețioase. Cu justificată satisfacție însă, am constatat că și activitatea boxerilor români a stat în atenția altora. La antrenamentele lui Monea, Cuțov, Covaci, Gîju, Ciucă și ale altora, de foarte multe ori s-au văzut scînteieri de blitz-uri, s-au auzit zumzetele aparatelor de filmat și s-au notat lucruri interesante.

Prin tactica adoptată de Monea în meciul cu Dragan, prin boxul curat al lui Cuțov (al cărui meci cu americanul Ronnie Harries — campion olimpic — a fost apreciat ca unul dintre cele mai frumoase ale turneului), prin ambiția ieșită din comun a lui Zilberman (care după ce a fost înghesuit de danezul Hansen s-a dezlănțuit asemenea unui uragan, scoțîndu-și adversarul din luptă), prin curajul cu care Covaci a înfruntat vitregia sorților și prin multe altele, rămînem convinși că multora le-am fost și noi „profesori"! Cu atît mai satisfăcuți am fi dacă asemenea lecții s-ar manifesta mai des pe ringurile din țară, în fața mai multor elevi.

Revenind la „Vila Olimpica", scoatem în evidență un amănunt: ringurile din sala de antrenament erau prevăzute cu perdele pentru eventualitatea intenției vreunei țări de a păstra secrete în pregătiri. Ei bine, o singură dată a fost văzută o asemenea perdea mascînd ringul: se făcea curățenie!... Lipsa de secrete, schimbul de păreri și de experiență, antrenamentele în comun ale boxerilor din diferite țări, toate acestea au dezvăluit — și cu această ocazie — profunda semnificație a noțiunii de prietenie între sportivi, de spirit olimpic!

Nu se poate spune că A.I.B.A. nu a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a asigura o bună desfășurare turneului de box din Mexic, din punct de vedere al arbitrajelor.

Experiența edițiilor precedente ale J. O. și a altor mari competiții internaționale a determinat, în primul rînd, o selecționare mai atentă a oficialilor, în funcție de forma și rezultatele acestora din perioada preolimpică, dar programarea la meciurile din Arena Mexico s-a bazat și pe comportarea la fața locului.

Asigurarea neutralității în arbitraje a stat tot timpul în atenția comisiei de programare și dacă, totuși, au fost unele greșeli, se poate afirma cu certitudine că acestea s-au datorat în exclusivitate lipsei de orientare a oficialilor respectivi.

Ceea ce apare îmbucurător este faptul că numărul deciziilor eronate a scăzut simțitor față de edițiile 1960 și 1964 ale J. O. dar, din păcate, printre puținele erori care s-au comis a intrat și decizia din meciul Ciucă — Olech.

Cei 36 arbitri veniți din țări și continente diferite, au reprezentat numeric, aproximativ, proporția existentă între sportivi (față de 42 la sută boxeri europeni din totalul participanților, arbitrii europeni au reprezentat 45% din totalul oficialilor), lucru care, pe de o parte ni se pare echitabil, dar care sub aspectul neutralității comportă discuții. Fiindcă, după părerea noastră, un meci la J. O., în mod normal, ar trebui arbitrat și judecat de oficiali aparținînd altor continente decît celor de care aparțin boxerii respectivi. Departe de noi intenția de a pune sub semn de întrebare obiectivitatea unor oficiali. Dar atîta vreme cît în regulamentul A.I.B.A. există o prevedere în sensul că un boxer la o mare competiție nu poate fi arbitrat sau judecat de oficiali aparținînd unor țări vecine cu cea de care aparține sportivul, credem că pentru J. O. părerea noastră ar putea fi luată cel puțin în discuție și aplicată cu titlu de experiment.

Nu ne referim la „afinități" continentale din partea oficialilor, dar se știe că, în general, un anumit specific prezintă boxul european față de cel asiatic sau african și în această situație un meci franco-ugandez, de exemplu, va fi văzut printr-o anumită optică de arbitri-judecători europeni sau africani și prin cu totul alta de oficiali aparținînd țărilor din alte continente.

Se știe că interpretarea de către oficiali a unor prevederi regulamentare, în ce privește lupta liberă, corectitudinea loviturilor și acțiunilor, starea de superioritate și altele, este în funcție și de nivelul și specificul boxului din țara arbitrului respectiv, cu atît mai mult dacă în acea țară se practică, sau nu, boxul profesionist. De aceea, comisia de arbitraj A.I.B.A. a pus accent deosebit pe necesitatea realizării unei uniformizări în arbitraje și în acordarea deciziilor, pe interpretarea într-un singur fel a prevederilor regulamentului internațional.

La Ciudad de Mexico oficialii de box au participat la diverse colocvii organizate de A.I.B.A., precum și la instructaje și analize tehnice, fapt care, după părerea noastră, a contribuit ca, în finalul turneului, rezultatele acestora să concorde mult mai bine cu realitatea celor ce s-au petrecut în ring.

Numărul deciziilor pronunțate în unanimitate de judecători a reprezentat 47% din totalul meciurilor terminate la „puncte", cifră care, superioară față de ediția precedentă ale J.O., marchează tocmai o îmbunătățire.

Cele 46 de meciuri oprite de arbitri pentru inferioritate sau de către medici pentru rănire și cele numai 10 k.o.-uri produse, confirmă, de asemenea, grija pe care A.I.B.A. a imprimat-o oficialilor față de necesitatea păstrării integrității fizice a boxerilor. Au fost meciuri în care unii boxeri au fost opriți de a continua lupta după prima sau a doua căzătură la podea (apreciindu-se că există pericolul primirii în continuare a unor lovituri dure) și altele în care pentru răniri, aparent superficiale, medicii au hotărît întreruperea luptei.

S-a pus accent, în general, pe corectitudinea acțiunilor și loviturilor, dictîndu-se, în acest sens, nouă descalificări (din care una chiar în finală) și nu mai puțin de 67 de avertismente, cifră record față de alte ediții ale J.O.

S-a acceptat și a fost apreciată (acest lucru este de reținut pentru antrenorii și arbitrii noștri) lupta „de aproape" sub diferitele ei forme de desfășurare; s-au dat comenzi de „stop" numai atunci cînd neregularitățile au fost flagrante sau repetate, asigurîndu-se, în acest fel, cursivitatea și spectaculozitatea meciurilor. În întîlnirile sensibil egale au fost declarați cîștigători, în general, boxerii care au dat dovadă de cunoștințe tehnice superioare adversarilor.

Foarte apreciate au fost arbitrajele prestate de Gondré (Franța), Idziak (Polonia), Hertel (R.D.G.), Jecev (Bulgaria), Rial (Spania), Oguntoksun (Nigeria), Santiago (Cuba) și alți cîțiva oficiali, a căror competență, bazată pe cunoașterea și interpretarea uniformă a regulamentului, pe orientare și hotărîre în acțiuni, a apărut incontestabilă. Mai puțin pregătiți pentru o asemenea competiție, unii arbitri-judecători nu au mai fost programați în a doua parte a turneului, pentru unele decizii acordate eronat.

Cu toate carențele care mai există în arbitrajele meciurilor de box și care, la Mexico, au fost întîmpinate cu mult temperament (mai ales atunci cînd se refereau la boxerii țării gazdă), atmosfera sărbătorească în care s-au desfășurat finalele, urmările necontenite minute în șir după încheierea competiției și buna dispoziție întronată din nou în rîndul tuturor delegațiilor, au confirmat, totuși, aprecieri pentru cei care s-au străduit — și în linii mari au reușit — să asigure o cît mai competentă și obiectivă apreciere a boxerilor participanți. Avem convingerea că munca neobosită a conducerii A.I.B.A., pentru perfecționarea continuă a activității „cavalerilor ringului", va fi din ce în ce mai fructuoasă, pe măsura progresului continuu al boxului amator mondial.

● Selecția și pregătirea reprezentanților noștri au fost, în general, corespunzătoare. Se puteau accentua elementele tehnice la Alexe și cele tactice la Gîju și Antoniu Vasile.

● Se simte nevoia organizării și desfășurării unor activități (competiționale și de documentare) care să asigure cunoașterea valorii boxului pe plan internațional și poziția boxului românesc față de aceste, în special în perioada pregătirilor pentru marile competiții.

● Boxerilor români le sînt necesare mai multe întîlniri internaționale, cu diverși adversari, dintre care să nu fie neglijați cei de culoare.

● Federația română de box trebuie să organizeze o discuție largită cu specialiștii care activează în această disciplină sportivă, în vederea adoptării măsurilor celor mai eficiente pentru predarea, însușirea și perfecționarea la boxeri a mijloacelor de apărare. Combativitatea, specifică boxerilor români, să nu constituie, la nivelul întregii noastre mișcări pugilistice, singurul element pe care să se bazeze rezultatele.

● Lupta „de aproape" să fie reconsiderată atît în sălile de antrenament, cît — mai ales — în aprecierile arbitrilor-judecători.

● Corectitudinea loviturilor și acțiunilor în ring să stea în permanența atenție a antrenorilor și arbitrilor noștri.

● Să fie consultate, în dezbaterea anumitor aspecte tehnice, părerile unor foști boxeri cu activitate și rezultate remarcabile pe ringurile internaționale, recunoscuți — nu numai de noi — ca specialiști în anumite procedee tehnico-tactice (Mircea Dobrescu — lupta „corp la corp", Nicolae Linca — boxul ofensiv, Constantin Gheorghiu și Gh. Negrea — lupta „la distanță" și „semi-distanță" și alții).

★

Boxerii români și-au făcut datoria la J.O. din Mexic, reușind prin rezultatele și comportarea lor să reafirme pe plan internațional mișcarea pugilistică din țara noastră.

Calitățile cu care sînt dotați tinerii noștri pentru această disciplină sportivă, priceperea cu care sînt pregătiți, posibilitățile pe care le au la dispoziție pentru ridicarea măiestriei lor, sînt elemente care confirmă însă că rezultatele pot fi mai bune.

Cea mai înaltă treaptă a podiumului marilor competiții s-a dovedit că ne este accesibilă. Să confirmăm acest lucru cu ocazia campionatelor europene, ediția 1969, care se vor desfășura la București, cu gîndul la performanțele pe care putem și trebuie să le obținem la München, în 1972.

Constantin CHIRIAC
arbitru-judecător AIBA

COMENTARII OLIMPICE

ALCĂTUIREA LOTURILOR NAȚIONALE DE SENIOARE ȘI JUNIORI

Și ultimele două concursuri din totalul de trei organizate de federația de tir pentru membrii loturilor republicane de senioare și juniori s-au încheiat cu rezultate bune la toate cele patru probe. Se cuvine a fi menționat **nou record național de juniori, realizat de tînărul Petre Soporeanu** (Arhitectura) la proba de armă standard 3x20 f: 565 p (197+188+180) — vechiul record aparținea lui Șerban Lupașcu cu 562 p și fusese obținut în primul concurs de selecție.

Rezultate: CONCURSUL II: **armă standard 60 f senioare:** 1. **Ioana Soare** 593 p, 2. Ana Goreți 591 p, 3. Mariana Borcea 590 p, 4. Georgeta Șerban 589 p, 5. Veronica Stroe 581 p, 6. Aurelia Schaffer 580 p; **armă standard 3x20 f juniori:** 1. **Petre Soporeanu** 565 p, 2. Mariana Vasiliu 550 p, 3. Nicolae Coliban 548 p, 4. Gheorghe Adam 548 p, 5. Magda Borcea 548 p, 6. Gheorghe Cristea 547 p; **armă standard 3x20 f senioare:** 1. **Mariana Antonescu** 568 p (199+189+180), 2. Edda Baia 562 p, 3. Maria Ignat 557 p, 4. Ana Goreți 555 p, 5. Aritina Bițică 553 p, 6. Mariana Borcea 552 p; **armă standard 60 f culcat juniori:** 1. **Cristian Lazarovici** 591 p, 2. Nicolae Coliban 589 p, 3. Marina Vasiliu 587 p, 4. Petre Soporeanu, 5. Gheorghe Adam 586 p, 6. Șerban Lupașcu 585 p.

CONCURSUL III: **armă standard 60 f culcat senioare:** 1. **Ioana Soare** 594 p, 2. Melania Petrescu 592 p, 3. Georgeta Șerban 591 p, 4. Mariana Borcea 589 p, 5. Aritina Bițică 587 p, 6. Edda Baia 585 p. **Clasament după trei concursuri:** 1. **Ioana Soare** (Arhitectura) 1775 p, 2. Georgeta Șerban (Medicina Iași) 1768 p, 3. Ana Goreți (Olimpia) 1766 p, 4. Mariana Borcea (Dinamo) 1758 p, 5. Melania Petrescu (Dinamo) 1745 p, 6. Mariana Antonescu (Arhitectura) 1743 p. **Armă standard 3x20 f senioare:** 1. **Mariana Antonescu** 568 p, 2. **Ioana Soare 563 p**, 3. Mariana Borcea 562 p, 4. Georgeta Șerban 558 p, 5. Ana Goreți 556 p, 6. Florica Enache 555 p. **Clasament după trei concursuri:** 1. **Mariana Antonescu** 1690 p, 2. Ioana Soare 1674 p, 3. Ana Goreți 1669 p, 4. Edda Baia (Arhitectura) 1666 p, 5. Mariana Borcea 1666 p, 6. Aritina Bițică (Steaua) 1662 p.

Armă standard 60 f culcat juniori: 1. **Marina Vasiliu** 592 p (nou record național de junioare, v.r.: 589 p), 2. Gheorghe Adam 586 p, 3. Magda Borcea 584 p, 4. Ilie Codreanu 584 p, 5. Ștefan Safta 584 p, 6. Anișoara Petrache 584 p. **Clasament după trei concursuri:** 1. **Marina Vasiliu** (Dinamo) 1763 p, 2. Gheorghe Adam (Metalul) 1760 p, 3. Petre Soporeanu (Arhitectura) 1757 p, 4. Cristian Lazarovici (Dinamo) 1752 p, 5. Magda Borcea (Arhitectura) 1750 p, 6. Anișoara Petrache (Olimpia) 1746 p. **Armă standard 3x20 f juniori:** 1. Șerban Lupașcu 556 p, 2. Magda Borcea 553 p, 3. Ilie Codreanu 552 p, 4. Anișoara Petrache 550 p, 5. Marina Vasiliu 550 p, 6. Petre Soporeanu 547 p. **Clasament după trei concursuri:** 1. **Șerban Lupașcu** (Șc. sp. 1) 1655 p, 2. Magda Borcea 1652 p, 3. Marina Vasiliu 1652 p, 4. Petre Soporeanu 1649 p, 5. Gheorghe Adam 1641 p, 6. Anișoara Petrache 1639 p.

Ca urmare a rezultatelor înregistrate în cele trei concursuri de selecție, colegiul central de antrenori a stabilit loturile: JUNIORI: **Șerban Lupașcu, Marina Vasiliu, Gheorghe Adam, Magda Borcea, Petre Soporeanu, Cristian Lazarovici, Anișoara Petrache și Ilie Codreanu** iar la SENIOARE: **Ioana Soare, Georgeta Șerban, Mariana Antonescu, Ana Goreți, Mariana Borcea, Melania Petrescu, Edda Baia și Aurelia Schaffer.**

În luna aprilie, țintașii din cadrul acestor loturi naționale vor concura din nou în alte competiții de verificare și selecție.

„CUPA FEDERAȚIEI"

REZULTATE TEHNICE

FEMININ: **individual compus cat. IV:** Gabriela Trușcă (Dinamo Bacău) 36,90 p; Ofelia Porumb (Dinamo Bacău) 36,20 p; Alma Jurcă (Șc. sp. Lugoj) 35,50 p; **cat. III:** Rita Răzvan (C.S.O. Baia Mare) 34,75 p; Erika Nyari (Vagonul Arad) 34,03 p; Iudita Vîntu (C.S.O. Baia Mare) 33,90 p; **cat. II:** Vanda Ispravnicu (Șc. sp. Lugoj) 35,60 p; Rodica Sabău (Vagonul Arad) 35,35 p; Paula Ioan (Cl. sp. Șc. Buc.) 34,65 p; **cat. I:** Felicia Dornea (Dinamo Bacău) 36,60 p; Elisabeta Turcu (Petrolul Ploiești) 36,05 p; Marcela Păunescu (Electroputere Craiova) 35,00 p; **maestre:** Elena Ceampelea (Petrolul Ploiești) 38,30 p; Rodica Apăteanu (Dinamo Buc.) 37,55 p; Lucia Chiriță (I.E.F.S. Buc.) 36,85 p; Rodica Secoșan (Lic. 4 Timișoara) 36,65 p; Alina Goreac (Șc. sp. Lugoj) 36,50 p; Claudia Pandelescu (Șc. sp. nr. 2 Buc.) 36,50 p; Anca Grigoraș (Flacăra Gh. Gheorghiu-Dej) 36,50 p; Mia Veriu (C.F.R. Timișoara) 36,50 p; Mariana Gheciov (Lic. 4 Timișoara) 36,10 p; Petruța Pacjurcă (Flacăra Gh. Gheorghiu-Dej) 36,10 p.

MASCULIN: **individual compus, cat. IV:** Cristinel Leoampă (Șc. sp. 2 Buc) 54,20 p; Kurt Sziller (Șc. sp. Lugoj) 53,70 p; Lucian Popa (C.S.M. Cluj) 53,65; **cat. III:** Gheorghe Predescu (Șc. sp. Pitești) 53,10 p; Valer Răspop (Șc. sp. Sibiu) 53,00 p; Heintz Hehning (Șc. sp. Sibiu) 52,90 p; **cat. II:** Banya Zoltan (Șc. sp. Arad) 53,50 p; Constantin Sanda (Lic. 4 Timișoara) 52,55 p; Mihai Borș (Cl. sp. Șc. Buc.) 52,55 p; **cat. I:** Dan Sabău (Cl. sp. Șc. Buc.) 52,225 p; Nicolae Moscu (Șc. sp. 2 Buc.) 50,725 p; Ștefan Mierlușcă (C.S.O. Iași) 46,625 p; **cat. candidat maestru:** Dan Grecu (Viitorul Buc.) 54,55 p; Aurel Bunescu (Steaua Buc.) 52,60 p; Vladimir Mărgineanu (C.S.M. Cluj) 51,55 p; **maeștri:** Petre Mihaiuc (Steaua) 55,55 p; Gheorghe Mutu (Steaua) 54,70 p; Vasile Coșariu (Politehnica Timișoara) 54,10 p; Gheorghe Păunescu (Dinamo Buc.) 53,35 p; Mircea Gheorghiu (Steaua) 53,05 p; Jean Lascu (Dinamo Buc.) 52,60 p.

PE APARATE: **feminin, sărituri:** Rodica Apăteanu 19,30 p; Elena Ceampelea 19,20 p; Alina Goreac 18,95 p; **paralele:** Elena Ceampelea 18,90 p; Lucia Chiriță 18,45 p; Alina Goreac 18,45 p; **bîrnă:** Elena Ceampelea 19,20 p; Claudia Pandelescu 18,60 p; Rodica Apăteanu 18,50 p; **sol:** Elena Ceampelea 19,45 p; Mia Variu 18,70 p; Stefania Bacoș 18,70 p.

În numărul nostru de simbătă vom publica rezultatele concursului pe aparate al maeștrilor și rezultatele tehnice de la „artistică".

După pregătirea pe uscat, antrenamentele pe zăpadă constituie preludiul apropiatei activități competiționale
Foto: A. NEAGU

BILANȚ DUPĂ „USCAT" ȘI ÎNAINTEA ZĂPEZII

Necesitatea de a începe activitatea o dată cu așternerea zăpezii, obligă la un bilanț, fie chiar sumar, al muncii secțiilor în perioada de pregătire pe uscat. În general, unele aprecieri indică un progres, dar acest lucru trebuie atribuit imboldului dat de obiectivele importante ale acestui sezon.

După încheierea activității din iarna trecută, munca în majoritatea secțiilor a fost orientată spre rezolvarea unor probleme majore, ca:

— începerea în mod organizat a pregătirilor în jurul datei de 1 mai și realizarea unei continuități optime; completarea efectivelor prin promovarea juniorilor, pe baza rezultatelor din sezonul precedent și a verificărilor specifice ulterioare; sporirea indicilor motrici și funcționali la toți sportivii din secții.

— începerea în mod organizat a pregătirilor în jurul datei de 1 mai și realizarea unei continuități.

Acestor obiective, stabilite de federație, s-au adăugat altele, specifice fiecărei secții din cluburi și asociații sportive, pe baza planurilor interne.

Analizînd primul obiectiv, s-a constatat că schiorii probelor nordice tind spre o relaxare prelungită după sezon. După terminarea concediilor, care pentru mulți sportivi au însemnat o despărțire totală de pregătire, s-a remarcat, însă, un imbold susținut material de federație, cluburi și asociații sportive. Dinamo, Tractorul Brașov, Clubul sportiv Sinaia și-au valorificat posibilitățile și au trecut la treabă. Clubul Steagul roșu Brașov, nu de mult un exemplu de pasiune, nu a acordat însă schiorilor sprijinul necesar, așa cum au făcut alte cluburi.

Referitor la al doilea obiectiv, vom preciza că promovarea juniorilor s-a făcut, dar insuficient și, din lipsa unui criteriu principial, unele completări ale efectivelor au avut un caracter formal. Exemple pozitive ne oferă, însă, Constructorul Cîmpulung Moldovenesc (biatlon), Tractorul Brașov (sărituri) și Clubul sportiv Sinaia (fond fete).

Evoluția indicilor motrici și funcționali s-a concretizat în interpretarea datelor furnizate de trecerea probelor de control și de controalele medico-sportive efectuate la Centrul județean de medicină sportivă Brașov.

Renunțînd la posibilitatea de comparare integrală cu anul precedent, probele de control au fost depășite în mare parte valoric, mărind și frecvența trecerii lor, atît la secții cît și centralizat. Activitatea secțiilor, mai bună în perioada de toamnă, s-a reliefat în creșterea rezultatelor de la o etapă la alta, evidențiind totodată seriozitatea acordată acestor probe și mobilizarea integrală a efectivelor.

Analiza efectuată pe tot parcursul pregătirii fără zăpadă, diferențiază 3 categorii de evoluție a pregătirii:

1. Pregătire ascensională optimă începută din luna mai, concretizată în rezultate crescînde valoric și constante sau crescînde ca poziție în clasament.

2. Pregătire în salturi, cu perioade lungi de întrerupere sau de cedare în favoarea conservatorismului. Rezultatele sînt plafonate valoric și scad ca poziție în clasament.

3. Pregătire puternic ascensională, fără o bază prealabilă, remarcată pe ultima parte în etapele de toamnă, cu rezultate inițial crescute, urmate de o scădere accentuată a lor.

Proporțiile stabilite pe secțiile fruntașe dau pondere de 55 la sută sistemului secund, 25 la sută sistemului prim și 20 la sută sistemului al treilea.

Rezultatele „record" ale probelor de control sînt lăudabile și sportivii situați în fruntea clasamentelor merită felicitări. Continuîndu-se astfel, va fi mai puțin generalizată totala categorisire a „celor buni pe zăpadă" și a „celor buni pe uscat".

În acest sens, s-a constatat că mulți tineri s-au apropiat, sau chiar au depășit în rezultate, pe unii sportivi consacrați. Sînt semnale de avertizare care în acest caz pot fi ușor generalizate.

Regretăm că, aprecierilor făcute asupra secțiilor fruntașe, nu putem adăuga decît începutul pozitiv și rezultatele bune ale sportivilor de la A. S. Voința Sibiu și C. S. Baia Mare.

prof. Constantin C. TIRON
antrenor federal

LA 30 DE ANI

(Urmare din pag. 1)

iat din Sinaia este sortit unei tinereți veșnice prin însuși numele pe care-l poartă, Tăbăraș fiind un diminutiv al unei noțiuni foarte severe, dacă nu chiar militare... Pe de altă parte, Cornel Tăbăraș a pătruns în schi copil încă, uimindu-ne prin ușurința cu care s-a însinuat în plutonul fruntaș, redutabil pe acea vreme și greu de răsfirat, oprindu-ne respirația atunci cînd apărea — elegant în alunecare — deasupra unei porți, trecînd abia simțit prin spațiul acesteia, siluetă abia schițată, dacă nu chiar fragilă, puțin cam deșirat pentru anii săi, cu șiretenia plăcută a omului de munte în priviri și cu un măr al lui Adam proeminent și veșnic în mișcare pe gîtul lui subțire, de copilandru în creștere.

Așa mi-l aminteam, dînd parcă înapoi anii, o dată cu fiecare pas care mă apropia de adăpostul cabanei Virful cu Dor.

Aci aveam să întîlnesc, firește, un alt tip decît pe cel reconstituit din amintiri, dar care era același autentic campion al ultimilor ani. Bronzat de soarele Alpilor italieni (a revenit de acolo de 10—12 zile) dar și de vîntul și ceața Bucegilor, Cornel arborează zîmbetul omului sigur de sine, cu aceeași dezinvoltură cu care poartă puloverul alb „col roulé" adăpost discret și modern al „mărului lui Adam" pe care-l ghicesc acolo, la fel de neastîmpărat ca și altădată.

O convorbire cu Cornel Tăbăraș, aflat în pragul unei vîrste de aur (atunci cînd nu ești sportiv, ar spune unii) — 30 de ani, — pe care-i aniversează chiar astăzi — devine interesantă pe parcurs, deoarece interlocutorul se lansează greu pe pantele conversației, fără a fi morocănos, sau lipsit de idei, ci numai modest, înclinat mai curînd să creadă că nu poate emite judecăți de valoare, nici măcar în sportul care l-a consacrat. Și totuși discuția noastră s-a desfășurat întocmai unui slalom, cu ritm dar și cu schimbări bruște de direcție, oricum însă cu continuitate, chiar și dincolo de linia imaginară a sosirii... Da, nu exagerez de fel, deoarece Cornel Tăbăraș vrea să se retragă!

— Prea bătrîn? Dezamăgit? Temător? încerc o explicație.

— Poate nici una din aceste presupuneri și toate la un loc, poate... Ori lipsa orizontului în concursurile viitoare.

— Bine, dar în Italia, acum cîteva zile i-ai învins pe Dorin Munteanu și Dan Cristea. Și-atunci?

— A fost începutul sezonului și datorită rutinei era normal ca eu să mă acomodez mai repede cu alunecarea și zăpada, în general. Dar mai tîrziu...

— Crezi poate că nu mai ai șanse de a fi selecționat?

— Ar fi firesc, pentru că cei doi despre care am vorbit au un punctaj internațional mai bun decît al meu și trebuie să fie preferați pentru competițiile externe. Cît despre Olimpiadă... voi avea 34 de ani.

Se simte amărăciunea în glasul lui Tăbăraș. O înțeleg foarte bine: el este unul dintre sportivii noștri cei mai dotați care n-au fost confirmați de o mare întrecere, ca J.O. de exemplu. Nu-i doar vina lui... Schimbăm cursul convorbirii printr-o înțelegere mutuală. Schiul italian, încă bine cotat în lume, cu toate că-și așteaptă marile personalități care să-i refacă prestigiul, devine punctul de cotitură.

— Ne-am antrenat singuri, nu în compania așilor care se aflau la Cervinia. Dar aici, aproape de Bolzano, la prietenii noștri din U.I.S.P. eram în compania „carabinierilor" de pe frontiera cu Austria, schiori din primii ani de viață. Așa încît... Pantele, orientate spre Nord, țineau bine zăpada, iar o pîrtie de slalom uriaș cam de 1 500 m, echipată cu două schilifturi, ne-a îngăduit să lucrăm și asupra tehnicii. În principal însă ne-a preocupat să alunecăm, acoperind astfel circa 25 km zilnic.

Și-acolo seceta de zăpadă și... ploaie de turiști pe schiuri. Concurenții nu-și întrerup nici vara activitatea, retrăgîndu-se pe ghețari pînă la următoarea ninsoare. Este, desigur, un avantaj greu de recuperat. Pentru noi, cel puțin. Și, în plus, caută permanent să învețe și de la alții. De la francezi, de exemplu, tocmai pentru că școala acestora s-a afirmat viguros, la Grenoble. Un exemplu edificator: fratele lui Putzer, gazda noastră, ne-a prezentat cîteva filme de amator, dar bine făcute. Am văzut cum schiorii italieni folosesc în antrenamentele de vară niște patine pe șenile, cu o legătură foarte simplă pe bocanc, utilizînd și bețele de schi, coborînd pe iarbă ca pe zăpadă. Dacă spui cuiva asta, la noi, îți răspunde că „se știe de mult". Se știe, dar nu se folosește... Acolo le au chiar copiii.

— Ce crezi despre aportul copiilor în schiul alpin? Chiar dumneata ai început devreme sportul de performanță.

— La 17 ani. Copiii au azi puțin timp liber. Toți merg la școală chiar dacă fac și meserie. N-au vreme să mai suie pe munte.

— Și-atunci?

— S-aducem muntele la oraș!

— ?

— În toate orașele de pe Valea Prahovei și de pe cea a Timișului există excelente pante pe care se poate învăța tehnica. Cîteva au fost amintite de Mihai Bîră, în articolul recent publicat de „Sportul". În Sinaia sînt și altele foarte accesibile, ca cea de la Popicărie, de la locul numit „tirul de porumbei", chiar deasupra școlii, la Bușteni, pîrtia Zamora. Pe acest gen de pante, vecine orașelor, trebuie început schiul, în prezența unor instructori, chiar și voluntari, dar cu folosirea absolut necesară a unor baby-schiuri astfel ca într-o oră să poată fi efectuate 25—30 de coborîri, după care copiii să-și vadă cuminți de lecțiile pentru a doua zi. O dată pe săptămînă vor urca și la creastă dar vor avea cunoștințele de bază puse la punct. În Italia există numeroase școli pentru copiii de toate vîrstele, chiar cu cei de la grădiniță. Părinții îi plătesc pe instructori cu ora și toată lumea este mulțumită, iar schiul sportiv progresează.

Sîntem în miezul problemelor schiului și deodată, văzîndu-l atît de interesat, plasez o întrebare care-l privește direct:

— Cum abordezi sezonul în acest an?

— Mă simt mai bine ca în 1967, la aceeași dată. Am întîlnit zăpada mai repede și am „alunecat" mulți kilometri. Vorba lui Gohn, ne plictiseam tot mergînd la vale pe pîrtii foarte lungi.

— Deci vei ataca titlurile naționale?

— Voi concura cu gîndul la ele, dar șanse cred că mai am la slalomul uriaș și — dacă totul îmi va ieși la socoteală — chiar la coborîre.

— Prin urmare, ești departe de ideea retragerii de care mi-ai vorbit la început. Parcă ai mai renunțat o dată?

„Mărul lui Adam" se zbate sub gulerul alb al puloverului. Cornel se îmbujorează, se vede clar nehotărîrea în tăcerea care se prelungește. Nu insist să capăt un răspuns. Îl simt pe omul din fața, cel mai prodigios campion din istoria schiului românesc, deținătorul a peste 20 dacă nu și 25 de titluri de campion național, dar și cel mai nefericit dintre toți, pentru că n-a „prins" în cei 13 ani de activitate nici o ediție olimpică, nici un campionat mondial, trăind dramatismul unei posturi pe care altădată o asaltase; îl văd în fața grupului de tineri care îl asaltează mereu mai insistent, așa cum făcuse el cu cîțiva ani în urmă, împreună cu Gohn, Bălan, Zangor, Hanisch, Iovici, avîndu-i în față pe Bîră, Cristoloveanu, Bîrsan, Scîrneci Coliban. Tăbăraș înțelege că gîndurile ni s-au întîlnit și tace în continuare, privind spre depărtarea trecutului în care el și cei din generația de aur a schiului nostru îi învingeau pe Lacroix, Nenning, Stamos, Duvillard pe pîrtiile din Bucegi, marii campioni de mai tîrziu.

Îmi îngădui să-l părăsesc țintind viitorul care va da, desigur, sportului românesc, un excelent antrenor.

PATINATORI ROMÂNI PESTE HOTARE

● Un grup format din patinatorii Ileana Antal, Horia Timiș, Ion Roșca și Carol Kompjatszegi a plecat la Inzell (R.F.G.), pentru a participa la concursul internațional programat în zilele de 26—27 decembrie. Patinatorii noștri sînt însoțiți de antrenorul Ernest Ulrich.

— O comedie muzicală plină de vervă
— Un spectacol vesel și antrenant

SFÎRȘITUL PĂMÎNTULUI

de VICTOR EFTIMIU
Muzica de ELLY ROMAN
la TEATRUL „LUCIA STURDZA BULANDRA"
cu Mihai Mereuță, Mimi Enăceanu, Elena Caragiu, Florian Pittiș, Gheorghe Oprina, George Stilu, Beatrice Biega, Mihai Badiu, Getta Mărutză, Cornelia Turian, Simion Hetea, Gheorghe Petreanu
Regia: Zoe Anghel Stanca
Scenografia: George Ștefănescu
Spectacolele au loc la sala Studio din str. Alex. Sahia nr. 76 A — Grădina Icoanei.